MAGÓCSI MÁRTON (1979)

szabadfoglalkozású / freelance

TALÁLKOZÁSOK
ENCOUNTERS

A *Találkozások* című sorozatomban díjnyertes magyar sajtófotók jeleneteit rekonstruáltam. Ezek a képek az elmúlt években bekerültek a „nagybetűs" Sajtófotó kánonjába, megerősítve a fényképek eseményeket dokumentáló, valóságot leképező szerepét. Ariella Azoulay teoretikus, kurátor a fényképezés aktusát a fotográfus, a médium, az alany és a néző találkozásaként írja le. Ezen találkozások során a résztvevők közötti hatalmi viszonyok és hierarchia, valamint az eltérő szándékok hatására a kép létrejötte egyfajta „rendezés" és „keretezés" eredménye lesz. Ez pedig a kép egyszerű esztétikai értelmezésén túl a történelmi és politikai interpretáció lehetőségét is megnyitja. A sorozat arra hívja a nézőt, hogy újra fedezze fel a gyermeki örömét, ahogy néhány építőkockából jeleneteket és eseményeket hozhat létre. Ez a játék segít megérteni, hogy a kultúra, az intézményrendszer, a médium és más szereplők hogyan befolyásolják a látszólag egyszerű jeleneteket, és hogyan járulnak hozzá a találkozások végső megrendezéséhez és keretezéséhez.

A CAPAZINE workshop során, amikor a művészi kisajátítás, valamint a riportfotók játékos, ugyanakkor kritikai-művészeti feldolgozása kapcsán felmerülő etikai dilemmákat kezdtük körbejárni, megismertem Zbigniew Libera 1996-os LEGO: Koncentrációs tábor című munkáját, amely a budapesti Ludwig Múzeum gyűjteményében is megtalálható. Sorozatom Libera zavarbaejtő, a társadalmi normákat középpontba helyező projektjéhez hasonlóan a különböző kulturális regiszterek egymásra csúsztatása, vagy találkozása révén létrejövő váratlan hatásokra épít.

In my series *Encounters*, I reconstructed scenes from award-winning Hungarian press photographs. In recent years, these images have entered the canon of Press Photography with a capital P, reinforcing the role of photography as a medium that documents events and reflects reality. Theorist and curator Ariella Azoulay describes the act of photography as an encounter between photographer, medium, subject, and spectator. Within such encounters, the power relations, hierarchies, and different intentions of the participants mean that the creation of the image is always the result of a certain 'staging' and 'framing.' This opens up the possibility for historical and political interpretations that go beyond purely aesthetic readings. The series invites viewers to rediscover the childlike joy of creating scenes and events from a handful of building blocks. This playful process helps us understand how culture, institutions, the medium itself, and other agents influence seemingly simple situations, contributing to the ultimate staging and framing of encounters.

During the CAPAZINE workshop, we explored the ethical dilemmas raised by artistic appropriation and the playful yet critical-artistic engagement with press photography. In this context, I encountered Zbigniew Libera's LEGO: Concentration Camp (1996), which is part of the collection at the Ludwig Museum in Budapest. Similar to Libera's unsettling project that centers on social norms, my series examines the unexpected effects that arise from the intersection—or encounter—of different cultural registers.

LS2501

SZAJKI Bálint

Az eltűnő mongóliai antilopok nyomában című sorozatból
From the series In Search of Disappearing Mongolian Antelopes

2024., Természet és tudomány (sorozat), 3. helyezett
Third place, Nature and science (stories), 2024

A fotóriporter a kép készítőjéről: Napok óta autóztunk a kietlen nyugat-mongóliai félsivatagban, szarga antilop után kutatva. A vadőrök és kutatók megállítak egy magasabb ponton, mindeninél távcső, csak az én kezemben volt kamera. Messzebb kell mennem, hogy lefényképezhessem. Vissza-vissza néztem, hogy lássam a kompozíciót, az alanyok elhelyezkedését és a horizontot. Reménykedtem, hogy nem zökkenti ki őket a kavicsok hanga és a mozgásom, hiszen más hangot nem hallani ezen a tájon. De annyira másra figyelnek, hogy észre sem vettük, milyen mesterkedem.

The photographer on taking the picture: We had been on the move for days, tracking Saiga antelopes in the remote desert of western Mongolia. There was no sign of civilization in this endless landscape. The rangers and researchers stopped at a relatively high point. Everybody had binoculars, and I was the only one with a camera. I saw the picture but needed to move farther away and change lenses. I kept looking back to check the composition—the placement of the subjects and the line of the horizon. I hoped they wouldn't be disturbed by my movement or by the sound of the rocks under my feet, the only sound in the silence. But they were too absorbed in their search to notice me.

LS2573

ANCSIN Gábor

Elfogott illegális határátlépők Mórahalom térségében
Illegal border violators caught in the Mórahalom area

2021., Képriport, 2. helyezett
Second place, Reportage, 2021

A fotóriporter a kép készítőjéről: Ez a képriport életem egyik legspontánabb, legizgalmasabb szakmai élménye volt. Ahhoz, hogy „a valóságból vett minta" ennyire tiszta és rendezetlen lehetett, ahhoz három fontos dolog biztosan kellett: hogy a magyar határőrizetet ellátó katonák, rendőrök tökéletesen elfogadják jelenlétem; hogy a rendszertelen huliámokban, alumínium létrákat, pokrócokkal, mindi gyorsabban átszökni próbáló menekültek egy felfokozott élethelyzetben legyenek; és hogy ott legyek én a rendőrök kézben tartott vakító lámpái mögött, kutyaugatás, soknyelvű ordibálás, helikopterzúgás és szirénázás háttérzajába burkolózva.

The photographer on taking the picture: This reportage was one of the most spontaneous and pure professional experiences of my career. Three crucial things were needed for this „sample of reality" to be so raw and unstaged: first, the complete acceptance of my presence by the Hungarian border guards; second, the refugees—trying to scale the fence with blankets and aluminum ladders—being wholly absorbed in their extreme and fast changing attempt to cross; and third, my own ability to stand silently behind the blinding torches of the police, cloaked in the noise of barking dogs, multilingual shouting, helicopters and sirens.

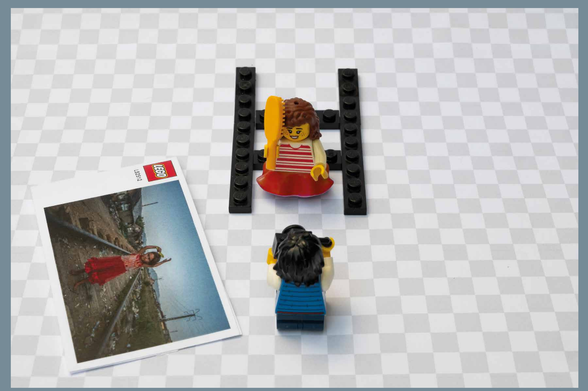

LS2512

HAJDÚ D. András

A fal, amit mi keritésnek hívunk című sorozatból
From the series The Wall We Call a Fence

2019., Társadalomábrázolás, dokumentarista fotográfia (sorozat), 1. helyezett
First place, Contemporary issues (stories), 2019

A fotóriporter a kép készítőjéről: Munkamódszeresim közé tartozik a bólászás, hogy ismeretlen vagy kevéssé ismert terepen megértsem a hely, a közösségek dinamikáját. Jelen helyzetben csak megáltam egy olyan helyszínen, amit fontosnak éreztem a téma szempontjából, és vártam, hogy alakuljon a kép. Láttam, hogy gyerekek közelednek felém, és tőlük remélten, hogy engem látva nem fordulnak sarkon, hanem beleszólnának a kompozícióba, és így be tudom mutatni, milyen körülmények között élnek. A gyerekek persze nagy kbert kiserültek, de közülük egy, a vörös ruhás kislány nem ment a többiek után, hanem megállt a sínek között, (ahogy a nagyokny-ben meg van írva), mintha ott sem lennék, én pedig elkészítettem egy tucatnyi fényképet erről a pár másodpercig tartó pillanatról.

The photographer on taking the picture: One of my methods in unfamiliar settings is to wander around to gain an understanding of the dynamics of a place location and its community. In this case, I stopped at a spot I felt was iconic for the subject and waited for the picture to take shape. I saw children approaching and hoped that they wouldn't turn back at the sight of me, but would instead walk into the composition so I could capture their circumstances. They all avoided me of course—except for a girl in a red dress, who stopped between the tracks,dead centre, textbook style, as if I wasn't even there. I cranked off about a dozen shots of this fleeting moment.

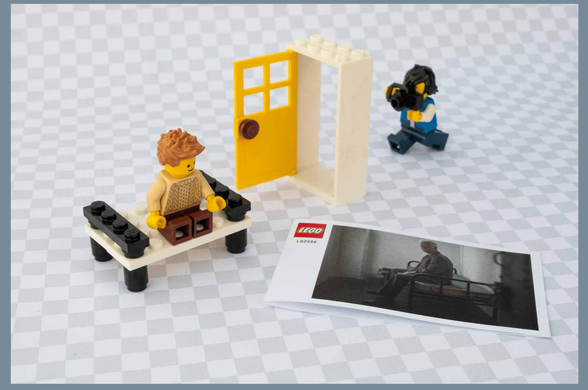

LS2556

MOHAI Balázs

Részlet a Forradalmárok című sorozatból
From the series Revolutionaries

2016., Emberábrázolás - portré (sorozat), 3. helyezett
Third place, Portrait (stories), 2016

A fotóriporter a kép készítőjéről: Valóczy István egy tv-műsor alapján találtuk meg képszerkesztő kollégámmal. Otvenhatos hősökről terveztünk portrékat készíteni a forradalom 60. évfordulójára. Egy hosszú telefonbeszélgetés során egyértelművé vált, hogy István börtönévei meghatározták a további életét, így ott szerettem volna fotózni. A Kozmai utcai börtön a színnya ma emlékhely, a fotózáshoz engedélyt kellett kérnünk. Ott nagyon természetesen alakult minden; számomra tökéletes volt a létszűrt, tér a szép természetes fények kettesében maradhatunk. István az emlékeibe mélyedt. Én minimálisan avatkoztam csak be: készült fotó alíva is, majd leült az ágyra, a fényekhez igazítottam a feltartását, és nagyon hamar elkészült az a kép, ami nekem megfelelt.

The photographer on taking the picture: My photo editor and I contacted István Valóczy after seeing him on television. We were planning to shoot portraits of the heroes of the 1956 revolution for the 60th anniversary of the uprising. A long phone call with István made it clear that his years in prison defined the rest of his life, so I wanted to photograph him there. This wing of the Kozma Street prison in Budapest is now a memorial, and we needed special permission to shoot. Once there, everything fell into place naturally; the pared-down space and beautiful natural light were perfect for me. We were able to spend time there alone, and István was immersed in his memories. I intervened only minimally—first taking some photos of him standing up, then as he sat on the bed. I adjusted the tilt of his head for the light, and very quickly I was able to take the picture I wanted.

LS2597

ERDŐS Dénes

Feszült helyzet
A tense situation

2021., Hír-, eseményfotó, 2. helyezett
Second place, News, event photography, 2021

A fotóriporter a kép készítőjéről: A cikk, amihez a kép készült *"Kicsikeztek a homofób szélsőjobbosokat"* címmel jelent meg a Népszavában. Egy tudományos munkacsoport gyűlöletbűncselekményekről szóló beszámolójára szervezett tüntetést a Hatvannegy Vármagye Ifjúsági Mozgalom a Háttér Társaság irodája elé. A bemutatót végző online tartották meg, a tüntetésen pedig alig pár tucat ember vett részt. A szervezet egyik munkatársa eljött megnézni az ellenük tüntetőket, aki így hirtelen az események középpontjában találta magát. A fotón látható konfliktus csak pár másodpercig tartott, összesen 2-3 kocklát készítettem és már vége is volt a jelenetnek. A meglepetés adta a pillanat feszültségét, ami a hőgy nyugodt reakciójával gyorsan el is múlt. Egy rövid, mínuszos hír így vált a lencsém előtt valódi történetté.

The photographer on taking the picture: The article for which the picture was taken was published in Népszava under the headline "Homophobic Far Right Activists Blindsided." The far-right Sixty-Four Counties Youth Movement staged a protest in front of the office of an LMBTQ+ advocacy group, Háttér Society, in response to the group's presentation of their research report on hate crimes. In the end, the presentation was held online, and the protest turned out to be small. A staff member of the advocacy group came to see the protesters and suddenly found herself at the center of events. The confrontation in the photograph lasted only a few seconds; I managed just two or three frames before the scene was over. The surprise gave the moment its tension, which was quickly defused by the woman's composed reaction. This is how a minor news became a real story in front of my lens.

LS2509

KALLOS Bea Bar

Little Miss

2012., Társadalomábrázolás, dokumentarista fotográfia (sorozat), 1. helyezett
First place, Contemporary issues (stories), 2012

A fotóriporter a kép készítőjéről: A kép Burgasztban készült, amikor a magyar „csapatot" kísértem egy nemzetközi versenyre. Az egész helyszín valószerűtlen volt: egy legalább akkor már tíz éve használaton kívüli, lepukkant művelődési ház. Rengeteg orosz gyerek volt ott: szigorú mamákkal, akik úgy tiltották a gyerekeket a kamera elé, hogy szinte lehetetlen volt egy normális képet készíteni róluk. A kamera láttán a gyerekek borzalmas pózokba vágják magukat. A képen egy kislány a harsnyját magasra húzva bohóckodik, de ez egy verseny. Az anya szigora áll szemben a gyerek játékosságával.

The photographer on taking the picture: The picture was taken in Burgas, Bulgaria at an international competition that I travelled to with the Hungarian „team". The setting was surreal, in a run-down cultural centre disused for at least ten years at the time. There were lots of Russian kids, with strict mums, who kept shoving their children in front of the camera, so that was almost impossible to take decent pictures: the kids took up horrible poses upon seeing the camera. This little girl is goofing around by pulling her pantihose up to her armpits, but this is a competition. The mother's sternness is juxtaposed with the child's playfulness.

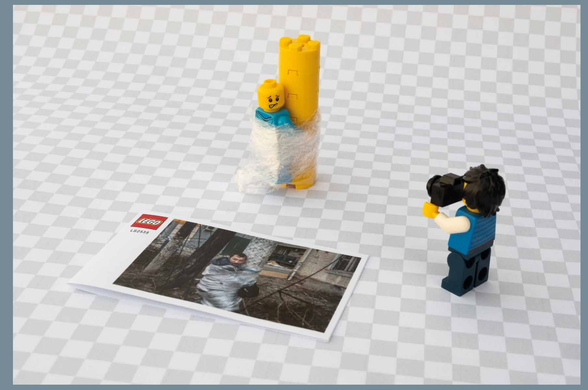

LS2535

VÖRÖS Szabolcs

Istenítélet
Ordeal

2022., Hír-, eseményfotó, 2. helyezett
Second place, News and event photography, 2022

A fotóriporter a kép készítőjéről: Háborús pusztítást láttam már korábban is, de akkorát, mint amit az oroszok hagytak maguk után Kijev környékén, addig – 2022. április 12. reggeléig – még soha. Minden új volt, mindent le akartam fotózni. Azt viszont már ott sejtettem, hogy a véresre vert fosztogató, akit a romos lakásaikba visszatért és erősen ittas rémnyi lakosok időtöltek ahhoz a villanyszaghoz, ingoványos téma. Pillanatnyi dilemmámat aztán pont a helyiek oldották fel: „Fényképezd nyugodtan!" - igazuk volt: a férfi sorsa – a tett, majd a karvalottak önbíráskodásával rá mért büntetés okozta nyomorult tehetetlenség – is része annak az összetett problémahalmaznak, amely egy megszűnő hadsereg kivonulása utáni eklex állapotban előáll. A fosztogatónak végül nagyobb bántódása nem esett: pár perccel a fotó elkészülte után a rendőrség vitte el.

The photographer on taking the picture: I've seen war damage before, but nothing like the destruction the Russians left behind around Kyiv—at least not until that morning on April 12, April 2022. It was all new and I wanted to photograph everything. I suspected right away that the looter—beaten and tied to a lamp post by the heavily intoxicated people of Irpin returning to their ruined homes—would be a controversial subject. My momentary dilemma was resolved by the locals themselves: "Go ahead, take his picture!" They were right. The man's fate, including his actions and the miserable helplessness inflicted by the victims' vigilante justice, was part of the chaotic set of problems that arise in the lawless vacuum left by a retreating army. Finally, he did not suffer serious harm: a few minutes after the photo was taken, the police took him away.